

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 212/09-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. augusta 2009 predbežne prerokoval sťažnosť K. V., B., zastúpenej advokátkou JUDr. M. P., Ž., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a základného práva podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 20 C 164/2008 a jeho uznesením z 18. februára 2009 a postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Co 137/2009 a jeho uznesením z 30. apríla 2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť K. V. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. júna 2009 doručená sťažnosť K. V. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie základného

práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a základného práva podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 20 C 164/2008 a jeho uznesením z 18. februára 2009 a postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Co 137/2009 a jeho uznesením z 30. apríla 2009.

Sťažovateľka v sťažnosti okrem iného uviedla: „Dňa 19. 12. 2008 som podala voči odporkyni na súde návrh na vypratanie nehnuteľnosti zapísaných na LV č. 635...

Okresný súd Bratislava III. uznesením zo dňa 18. 02. 2009 prerušil toto konanie... do právoplatného skončenia veci vedenej na Okresnom súde Bratislava III., č. k. 21 C 106/2006. Proti tomuto uzneseniu som v zákonnej 15-dňovej lehote podala odvolanie. Krajský súd uznesením zo dňa 30. 04. 2009, č. k. 15 Co 137/2009 potvrdil napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa a prerušenie považoval za dôvodné...

V konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava III., č. k. 21 C 106/2006 sa domáha navrhovateľka M. K., rod. O. ... určenia, že navrhovateľka M. K. a môj otec P. K. sú bezpodielovými spoluvlastníkmi vyššie uvedených nehnuteľností zapísaných na LV č. 635 vrátane rodinného domu...

Odôvodnenie napadnutého uznesenia nezodpovedá zákonným požiadavkám vyššie uvedeným, je neurčité, nepresvedčivé...

V tomto prípade tak súd porušil princíp riadneho chodu spravodlivosti..., súčasťou ktorého je povinnosť súdu riadne odôvodniť súdne rozhodnutie, nakoľko sa vôbec nezaoberal mojím odvolaním a nezaoberal sa ani dôvodmi, ktorými som v odvolaní napádala prvostupňové uznesenie a jeho odôvodnenie a poukazovala som na hodnovernosť a záväznosť údajov katastra...

Tým, že súd toto konanie prerušil bez náležitého dôvodu, porušil tým moje právo zaručené čl. 46 Ústavy SR a odňal mi tak možnosť konať pred súdom a odmietol mi tak poskytnúť ochranu môjho vlastníckeho práva zaručeného Ústavou SR.“

V nadväznosti na uvedené sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd takto rozhodol:

„Základné právo K. V. na spravodlivú súdnu ochranu upravené v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a v čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd Okresným súdom Bratislava III. postupom v konaní vedenom pod sp. zn. 20 C 164/2008 porušené bolo.

Základné právo K. V. na spravodlivú súdnu ochranu upravené v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a v čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd Krajským súdom v Bratislave postupom v konaní vedenom pod sp. zn. 5Co 137/2009 porušené bolo.

Ústavný súd SR zrušuje uznesenie Okresného súdu Bratislava III, č. k. 20 C 64/2008 zo dňa 18. 02. 2009.

Ústavný súd SR zrušuje uznesenie Krajského súdu v Bratislave, č. k. 5 Co 137/2009 zo dňa 30. 04. 2009.

K. V. priznáva primerané finančné zadostučinenie vo výške 10.000,- € (slovom desaťtisíc eur), ktoré je Krajský súd Bratislava povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Krajský súd Bratislava je povinný uhradiť trovy právneho zastúpenia sťažovateľa advokátke JUDr. M. P...“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom

súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

1. V súlade s už citovaným čl. 127 ods. 1 ústavy je právomoc ústavného súdu na konanie o sťažnosti daná len vtedy, ak o ochrane tých práv a slobôd, ktorých ochrany sa sťažovateľ domáha pred ústavným súdom, nekoná iný súd. Spomínané ustanovenia ústavy určujú hranice právomoci ústavného súdu a zakotvujú podstatnú časť princípu subsidiarity, podľa ktorého sa možno ochrany práva pred ústavným súdom domáhať až vtedy, keď v Slovenskej republike neexistuje iný orgán verejnej moci, na ktorý sa môže sťažovateľ priamo obrátiť a ktorý má právomoc mu aj účinnú ochranu poskytnúť.

Ak sťažovateľka má, alebo v minulosti mala možnosť domáhať sa ochrany svojich označených práv, ktorých porušenie namieta, pred všeobecným súdom, tak to vylučuje právomoc ústavného súdu konať o jej sťažnosti. Nedostatok právomoci ústavného súdu vyplýva priamo z ústavy (čl. 127 ods. 1) a ústavný súd ho nemôže prekonať postupom podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ktorý sa vzťahuje len na neprípustnosť sťažnosti spočívajúcu v nevyužití iných ako súdnych prostriedkov ochrany označených práv sťažovateľky.

Na základe uvedeného ústavný súd sťažnosť sťažovateľky v časti, v ktorej namietala porušenie označených práv postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 20 C 164/2008 a jeho uznesením z 18. februára 2009, odmietol pre nedostatok svojej právomoci, keďže proti uzneseniu okresného súdu bolo možno podať odvolanie, čo sťažovateľka aj využila.

2. Sťažnosť v rozsahu namietaných porušení práv sťažovateľky postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Co 137/2009 a jeho uznesením z 30. apríla 2009 bolo potrebné odmietnuť z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie.

Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľky, že bolo porušené jej základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a základné právo podľa čl. 36 ods. 1 listiny tým spôsobom, že krajský súd uznesením sp. zn. 15 Co 137/2009 z 30. apríla 2009 potvrdil uznesenie okresného súdu sp. zn. 20 C 164/2008 z 18. februára 2009, ktorým prerušil súdne konanie až do právoplatného skončenia veci vedenej okresným súdom pod sp. zn. 21 C 106/2006.

Ústavný súd posúdil sťažovateľkou namietané rozhodnutie krajského súdu sp. zn. 15 Co 137/2009 z 30. apríla 2009, ktorým bolo potvrdené uznesenie okresného súdu sp. zn. 20 C 164/2008 z 18. februára 2009. Z jeho odôvodnenia vyplýva:

„Napadnutým uznesením súd prvého stupňa prerušil toto konanie o vypratanie nehnuteľnosti až do právoplatného skončenia veci vedenej na Okresnom súde... pod sp. zn. 21C 106/2006, kde navrhovateľkou je M. K. (odporkyňa v tomto spore) a odporcami 1/ P. K. a 2/ K. V. (navrhovateľka v tomto spore) a predmetom ktorého je určenie, že M. K. a P. K. a sú bezpodielovými spoluvlastníkmi rodinného domu, nachádzajúceho sa na ... v B., pričom návrh odôvodnila tým, že manžel P. K. uvedenú nehnuteľnosť nadobudol (kúpnu zmluvou) do svojho výlučného vlastníctva počas trvania manželstva, pričom v čase

nadobudnutia nehnuteľnosti boli manželmi a bezpodielové spoluvlastníctvom manželov nemali súdom zúžené.

Otázka určenia vlastníckeho práva k vyššie špecifikovanej nehnuteľnosti - domu na ... v B. a to do bezpodielového spoluvlastníctva odporkyne M. K. a manžela P. K. je pre danú vec otázkou, od ktorej závisí rozhodnutie vo veci samej, súd nie je oprávnený ju v tomto konaní riešiť...

Podľa § 109 ods. 1 písm. b/ veta prvá O. s. p. súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť.

V konaní vedenom na Okresnom súde ... pod sp. zn. 21C 106/2006 sa rieši otázka vlastníckeho vzťahu odporkyne k nehnuteľnosti, ktorú by podľa návrhu v tomto konaní (sp. zn. 20C 164/2008) mala vypratať a ktorá podľa navrhovateľky užíva protiprávne.

Aj odvolací súd má za to, že pre danú vec je otázka určenia vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti otázkou, od ktorej závisí rozhodnutie v napadnutej veci a preto neostalo iné, než uznesenie súdu prvého stupňa o prerušení konania podľa § 219 O. s. p. ako vecne správne potvrdiť.“

Krajský (odvolací) súd v odôvodnení svojho rozhodnutia sp. zn. 15 Co 137/2009 z 30. apríla 2009 teda vychádzal z toho, že výsledok sporu vedeného okresným súdom pod sp. zn. 21 C 106/2006 relevantným spôsobom ovplyvní spor v právnej veci sťažovateľky vedený okresným súdom pod sp. zn. 20 C 164/2008, teda toho, v ktorom bolo konanie prerušené, a preto prvostupňové uznesenie potvrdil.

Ústavný súd dospel k záveru, že z rekapitulovaného odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu sú zrejmé dôvody, na základe ktorých ako odvolací súd dospel k záveru o splnení podmienky na prerušenie konania, pričom tieto dôvody nemožno považovať za odporujúce pravidlám logiky alebo ich označiť v inom smere za excesívne.

V súvislosti s prerušením konania je potrebné dodať, že ide o uznesenie vydané v súlade s § 109 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorým

sa nerozhoduje o právach a povinnostiach účastníkov sporu vo veci samej. Ústavný súd sa nenachádza v sústave všeobecných súdov, neposudzuje výklad jednoduchého práva ani zákonnosť a optimálnosť postupu okresného súdu a nie je ani nadriadeným súdom okresnému súdu ani krajskému súdu. Navyše, uvedené uznesenie o prerušení konania môže okresný súd v rámci konania kedykoľvek podľa § 111 ods. 2 OSP prehodnotiť, ak pominú dôvody prerušenia konania. Aj z uvedených dôvodov takéto rozhodnutie spravidla ani nie je spôsobilé zasiahnuť do ústavou zaručených základných práv a slobôd.

Ústavný súd vychádzajúc z uvedeného nezistil, že by postup krajského súdu v okolnostiach danej veci ani jeho uznesenie sp. zn. 5 Co 137/2009 z 30. apríla 2009 signalizovali príčinnú súvislosť s možným porušením označených práv sťažovateľky, a preto rozhodol pri predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, že sťažnosť v uvedenej časti odmietol z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

3. V dôsledku odmietnutia sťažnosti bolo bez právneho významu, aby sa ústavný súd zaoberal ďalšími požiadavkami uvedenými v sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. augusta 2009